

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Ситар Станіслав Іванович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність приписам частини першої статті 8, частини першої статті 24, частини першої статті 30, частин першої, четвертої статті 41 Конституції України (конституційність) припису пункту 3 частини першої статті 388 Цивільного кодексу України від 16 січня 2003 року № 435–IV (далі – ЦК України), відповідно до якого, якщо майно за відплатним договором придбане в особи, яка не мала права його відчужувати, про що набувач не знав і не міг знати (добросовісний набувач), власник має право витребувати це майно від набувача лише у разі, якщо майно вибуло з володіння власника або особи, якій він передав майно у володіння, не з їхньої волі іншим шляхом.

На думку автора клопотання, внаслідок застосування Верховним Судом конструкції оспорюваного припису ЦК України, були порушені його права, гарантовані приписами частини першої статті 8, частини першої статті 24, частини першої статті 30, частин першої, четвертої статті 41 Конституції України, зокрема, право на володіння, користування і розпорядження своєю власністю, а також гарантоване Першим протоколом до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод право на мирне володіння своїм майном.